

הנחיות פרקליט המדינה	
הנחיה מס' 2.4 – מדיניות התביעה בהעמדה לדין בעבירות של תקיפת קטין או חסר ישע	
עדכון אחרון: י"ח בחשוון תשפ"א, 5 בנובמבר 2020	22 יולי 1993 ; 11 אוגוסט 1997 ; 1 אוגוסט 2002 ; 1 ינואר 2003 ; 5 מאי 2019

2.4 מדיניות התביעה בהעמדה לדין בעבירות של תקיפת קטין או חסר ישע

1. סעיף 368ב(א) לחוק העונשין¹ קובע:

"התוקף קטין או חסר ישע וגורם לו חבלה של ממש, דינו - מאסר חמש שנים;
היה התוקף אחראי על הקטין או על חסר הישע, דינו - מאסר שבע שנים".

2. סעיף 380 לחוק העונשין קובע:

"התוקף חברו וגורם לו בכך חבלה של ממש, דינו - מאסר שלוש שנים".

3. בכל מקרה שבו תוקף אדם קטין או חסר ישע וגורם לו לחבלה של ממש יש להעביר את התיק לפרקליט מפרקליטות המחוז כדי שיחליט האם יש להעמיד את התוקף לדין בגין ביצוע פשע, לפי סעיף 368 ב(א) לחוק, או בגין ביצוע עוון, לפי סעיף 380 לחוק.

4. יודגש, כי ההחלטה בעניין זה צריכה להתקבל על ידי פרקליט מפרקליטות המחוז ולא על ידי המשטרה.

5. ככלל, כאשר קורבן התקיפה הנו קטין או חסר ישע, יואשם התוקף בעבירה לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין. יחד עם זאת, אם גם התוקף הינו קטין, הפרש הגילים שבין התוקף לקורבן הינו זניח (עד שנתיים) והם בני אותו מין, ניתן לשקול העמדת החשוד לדין בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, ולא בגין תקיפת קטין או חסר ישע, לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין.

¹ חוק העונשין, התשל"ז-1977, ס"ח 226.